

CÁI GÙI

1. Công cụ sinh tồn và lao động

1.1. Gắn bó với địa hình: Phù hợp với lối mòn nhỏ trong rừng, giúp đôi tay rảnh rỗi để làm việc khác.

1.2. Đa năng: Dùng để gùi lúa, rau củ, măng, nấm, củi, nước suối, thịt săn được, thậm chí dùng làm nơi đựng đồ dùng cá nhân (khố, áo, váy) và củi đi "bắt chồng" (cưới chồng).

1.3. Thân thiện môi trường: Thay thế túi ni lông, góp phần bảo vệ môi trường.

2. Biểu tượng văn hóa và tinh thần:

2.1. Sự khéo léo: Nghề đan gùi thể hiện sự tỉ mỉ, khéo léo, kỹ năng và tình cảm của người làm, đặc biệt là đàn ông Xơ Đăng (tộc Jrai theo mẫu hệ).

2.2. Nét đẹp truyền thống: Hình ảnh người phụ nữ đeo gùi là biểu tượng văn hóa đặc trưng của Tây Nguyên, một di sản được truyền từ đời này sang đời khác.

2.3. Kỳ vọng và bảo vệ: Người đan gùi gắm mong muốn thế hệ sau tiếp nối, gùi như người bạn đồng hành, bảo vệ chủ nhân khỏi khắc nghiệt thiên nhiên.

2.4. Giá trị tinh thần: Trong chiến tranh, gùi được dùng để tiếp tế lương thực, trở thành kỷ vật gắn bó thiêng liêng.

3. Vật phẩm quý giá:

3.1. Tắm ướp độc đáo: Gùi được hun khói bằng lá rừng, tạo màu bóng đẹp, chống mối mọt, làm tăng tuổi thọ và giá trị sử dụng.

3.2. Quà tặng và du lịch: Gùi đẹp còn được dùng làm quà tặng, vật phẩm du lịch, giới thiệu văn hóa Xơ Đăng.

